

— Ja n feia la cara, ja.. —

Passen uns altres:

— ¿No has sentit quines alenades que feia, com si hagués begut molt?

— ¡I tal! No sembla sinó que tot s'ho gastin per beure, aquests pobres... —

Hem arribat ont són els del grupu. Interroguem an el pobre home, que jeu a terra:

— I doncs, com ha sigut aixó?

— Veuran — diu, bo i assentant-se: — feia dos dies que gaire-bé no havia menjat res; a l'arribar a les primeres cases, allà baix, m'he determinat a demanar no més que una mica d'almoïna, pera poder passar el dia d'avui... Més, a l'entrar a la primera casa, que era una taberna, uns homes m'han fet una torrada de pa, en un braser, i després m'han donat un trago de vi. Surto... i desseguida he notat que aquell tragué no se m'havia pas posat bé. Jo, es clar, he anat tirant, amb pas insegur, carrer avall, quan, a l'ésser aquí mateix ont soc, he perdut el món de vista i deu haver sigut quan he caigut —

No va dir més aquell home. Després s'aixecà dret, tot despedint-se, i amb pas encara no gaire segur, va anar seguint avant... avant... fins a perdre'l de vista.

El desvaneixement del ric

Quasi ningú se'n va enterar, tal com va anar. Pocs moments després d'haver succeït, se'l van endur en carruatge, cap a casa seva. Total res. Després d'un suculent banquet, en el qual hi va haver licors de totes classes (no faltant-t-hi l'indispensable xampany), se va trobar tot marejat, no podent ni fer moure les cames.

A l'endemà no's parlava de res més que de la desgracia del senyor X.

— ¡Pobre senyor! — deien dues veïnes, tot escombrant el carrer. — ¡Vès qui ho havia de dir! Tant bò que 'l vaig veure; ahir, i que després tingué un trastorn tant fort!..

— Diu que li va atacar a casa d'un amic, parlant de negocis?

— Així m'ho ha dit un de molt entrant a la casa, però's veu que no ha sigut una gran cosa; perquè més tart diu que ja's llevarà.

— ¿Voleu dir — vaig dir, tot ficant-me en la conversa, — que no podria ésser que tot aixó hagi sigut un abús amb el beure?

— ¡I aral! ¡No digui aixó! ¡No ho cregui pas! Mai se li ha sapigut la més petita... ¡Cá, home, ca! ¿Vol callar!... —

¡Ja tenen raó, ja, els que diuen que «no més se pot ésser pobre per força»!

F. Salvadó

Feminismo

¿Seríais feministas...?

El feminisme: una cuestión, un pleito que sostienen, cual ningún otro hayan sostenido, y que, sin embargo, adolece de una falta, de una debilidad de argumentos en pró y en contra, que si entre ambos combatientes de sexo distinto, surgiera uno con firmes atribuciones y convincentes razonamientos, se crearía un peligroso y serio conflicto que trastornaría la moderna sociedad: o se haría necesaria una lucha de sexos, — pero una lucha sería, lucha odiosa, en que el amor propio desempeñaría

un importante papel, — o nosotras todas lograríamos conquistar nuevos puestos en la escala social, puestos que, aunque nunca más honrosos ni más dignos que el excelso de la maternidad, serían los abolidores de la fatalidad despreciable de permanecer inactivas muchas inteligencias femeninas que quizá, sin la sujeción de la vida matrimonial y de las conveniencias sociales, se hubieran lanzado al campo de la actividad en los muchos y variados conceptos que comprende.

Además, y no se molesten los muy ilustres señores químicos alemanes, pues no trato de discutir el mayor o menor grado de veracidad de sus análisis; no creo una fuerte razón, para aterrar al feminismo, la cantidad de cloruro de sodio que exista en nuestro cuerpo; ni aquella de la delicadeza de líneas, defecto de musculatura, etc.; pues no creo que debamos hablar por las formas, ni que el cloruro de sodio nos prive, al estar en poca cantidad, de pensar como un *hombre inteligente*.

Sea como fuere, estos razonamientos son harto débiles y las mujeres, al defendernos de esta campaña antifeminista, nos vemos obligadas a exclamar, para explicarnosla: Un nuevo gesto de egoísmo y quizá de envidia, revestido y disfrazado con la ridícula lógica de folletín.

Pero no quiero terminar sin preguntar a estos sabios alemanes: ¿Seríais feministas si sólo esto consistiera en conceder al sexo débil la representación de un pueblo en el parlamento?

Yo creo que sí y que lo que más os preocupa es que haya entre nosotras quienes se dediquen a la ciencia o a la literatura y haya, en nuestro sexo, celebridades que, con más inteligencia que para ir al parlamento, a mover escándalos, pongan en parangón a los mismos que ahora nos combaten, porque lo que aun no se ha demostrado es el defecto de fósforo en nuestro cerebro femenino.

ANA FREYA

¡S'ha de patir!

En aquest món, el que no té un all té una ceva; — com vulgarment se sol dir — i fins se pot donar el cas d'haver-hi qui tingui de tot i forsa. Jo bé m'ho crec així mateix.

El què es d'all, per més que se'n tinguin, no se'n ha de fer ús abans d'anar a veure la xicota, el que'n tingui. En quant a ceves, si són de les dolces, ja se'n poden menjar, encara que poden portar males conseqüències.

Si ho fan així i's proposen sortir amb la seva, es més probable que ho logrin i no'n parlem més d'all i ceves, perquè aviat se'n sentiria la bravada.

Bé es veritat que n'hi ha de moltes maneres de patir, però cada hù se sent del seu.

Uns pateixen persecució de la justícia, altres són víctimes de l'amor; n'hi ha que pateixen d'esperit (i aixó que alguns amb prou feines creuen amb l'esperit de vi), i molts de dolor d'ermilla. Per tots aquests, com per altres per l'estil, es inútil acudir a la ciencia terapèutica,

perquè seria picar en ferro fret.

¡Tots són de plànyer!

I també ho són aquells que, de resultes d'una patinada, els tocará patir molt temps. ¡Benaventurats els que pateixen i no s'ho coneixen; perquè d'ells es la felicitat que poden tenir a Sant Boi! ¡Ail, que Déu ens-en-guard!

Si les vicissituds o cabories que se'ns presenten durant la vida, estudiessim bé la manera de passar-les, trobaríem que no donariem importancia a moltes d'elles, i com que precisament aixó es el què'ns fa estar tristos i neguitosos, resultaría, doncs, la conformació.

I anem veient que, com més va, fins el jovent se torna més serio i pensatiu. Les bromades que abans se feien tant sovint, ara són ben comptades. Ja estaria bé, ja, que's parlés de cultura, que bona falta fa, perquè 'l pitjor es que gaire-bé no se'n parla: 's passa 'l temps invertint-lo en la monotonia i poca cosa més, i pot-ser vindrá dia que'ns en penedirem.

Vinga, doncs, l'alegria, abans que 'ls anys s'apoderin de nosaltres, i si se'ns presenta una pena sofrim-la amb resignació, que l'estar seriós i pensatiu sembla que vulga dir cridar les i massa que venen soles, les penes. Tractant-se d'alegria, si no la tenim, fem els possibles d'anar-la a buscar allà ont sigui.

Que s'ha de patir? No hi ha pas cap dubte. Doncs a les penes punyalades, — que diu la dita, — perquè fins a la mort d'un modo o altre hi arribarem.

J. P.

Artículo gramatical

He aquí un artículo que, aunque no es muy *sustantivo*, lo dedicaré al género *masculino*; pero el tener que *pluralizar* me viene una especie de *pasivo* que me deja medio *imperfecto*, y gracias que no echaré *calificativos* a ningún *prohombre*, de lo contrario, seguramente que el *acusativo* me mandaría los padriños con una *preposición* para un *futuro* lance; y yo, que no tengo el *genitivo* muy vivo, desearía antes tener un *interrogativo* con el señor *pretérito* y su amigo *participio*, a fin de hacerles un *comparativo* y decirles que, desde hoy en adelante, no haré uso de ningún *apóstrofe* ni *adjetivo*, aunque digan mal de la *conjunción* republicana socialista; pero sí que les mandaré un *dativo*, acompañado de su indispensable *adverbio*, que no les vendrá *singularmente* mal.

Neutro

Tribuna libre

Desde Mollet

Celebróse, el domingo último, en el Ateneo, el anunciado mitin organizado por la «Lliga del bon mot». La concurrencia, en la que abundaban niños y mujeres, llegó a llenar el local; los oradores fueron bastantes, cosechando muchos aplausos.

A la salida, los comentarios eran de todos los gustos. Un personaje preguntaba, en un corro de amigos respetables, qué opinaban: si era mejor un hombre blasfemo, de corazón bondadoso, incapaz de hacer mal, o un hipócrita, con lenguaje fino y corazón de hiena,